

NYTT FRA PARAGUAY- MAI 2017

Vi kan dele vårt arbeid og engasjement inn i tre områder, det er indianerarbeidet som omfatter hovedsakelig det gamle feltet vårt Paso Cadena, og ache kolonien Kuetuvy, så er det et voksende menighetsbyggende arbeid i og ut fra Choré, og til sist er det arbeidet gjennom stiftelsen Sueños, også et arbeid i vekst der vi formidler stipender til ungdommer, som kommer fra familier med minimale økonomiske ressurser... Når det gjelder Sueños, så har vi i år tatt ansvaret for 60 studenter, og selv om det føles godt å kunne gi disse flotte ungdommene en mulighet til å komme seg videre, så merker vi ansvaret som følger med, det er mye som skal på plass hver måned...

Aché indianerne er spesielle, og det er en glede å kunne få arbeide iblant dem. Disse som opp igjennom årene har blitt så jaget og forfulgt. Jeg tenker stadig på det når jeg er iblant dem at når vi kom til Paraguay i 1972 så levde de skjult i jungelen, på en måte som de hadde gjort i hundrevis av år. Levd av det som skogen gav dem... Så kom de hvite, og dermed kom også en tid som var grusom, der de nærmest ble forsøkt utryddet, forfulgt og jaget.. i 1976 gav de siste opp og kom frem fra skogen. Mange av de vennene vi har fått her kan fortelle om tragiske opplevelser, og flere har traumer av det som de så og opplevde...

Derfor er det ekstra gildt å kunne gi dem litt hjelp, gjøre hverdagen litt lettere for dem, og det gir oss også så mye tilbake... Nå har de nylig fått en traktor, en eldre Ford 4000 fra Tysvær er på plass, likeså en traktor-henger fra Hjartdal, og en potetsetter også fra Tysvær. Den skal ikke brukes til å sette poteter, men til å plante maniok, og dette går så det suser... Det har vi prøvd ut! Har også kjøpt dem en enkel skålharv, så på sikt må vi hjelpe dem med en såmaskin... Her får vi en mulighet til å praktisere evangeliet... vi husker Mesterens ord; det dere har gjort mot en av disse mine minste, har dere gjort mot meg... og så gir det oss en usigelig glede tilbake. Vi er privilegert som får være med på dette...

Arbeidet i og utfra menigheten Choré er i fortsatt vekst, og som det vokser. Vi når stadig til nye steder, og vi har nå 46 utposter og familiegrupper. Vi har en strukturert ledelse, med ett hoved-pastor par som er visjons-bærerne, og sammen med seg har de 10 med-pastor par. Men det å stadig nå ut til nye skaper også utfordringer. Kunne godt brukt ordet problemer, men utfordringer klinger bedre... Dette er et fylke som er kanskje det fattigste i Paraguay, der de aller fleste, mangler det meste... Vi kom til en ny plass, 60 km fra Choré... Her hadde en gruppe blitt frelst, den ene av dem var en mor i 30 årene, med sju barn... Mannen hennes og far til barna var helt alkoholisert og forlatt dem, hun måtte ta sine sju og flytte hjem til sin mor, som heller ikke hadde rare greiene... de bodde nesten oppå hverandre... uten mat og uten hus... da er det litt enkelt og bare ønske Guds velsignelse og så dra videre.

Menigheten har ikke mye ressurser, men de ville dele og så ble et initiativ tatt til å hjelpe, og de ville bygge et rom 4x3 m til denne moren... jeg lovet en seng som vi hadde med i containeren fra Norge, men den var så pass stor 1,80 bred at den tok nesten hele rommet de bygget, så løsningen ble at vi måtte bygge et rom i tillegg... Så selv om de fortsatt mangler mange ting, har de i alle fall fått to rom på tilsammen 4x6 m, noe de takker Gud for. Det er lørdags-møtet som er hovedmøtet i menigheten i Choré. Da samles både unge og eldre, side om side, lovsang og jubel fører til ekte begeistring, noe som igjen fører til tilhørighet og samhold. Jeg tror vi bare er i begynnelsen av det som vi vil oppleve i Choré...

Vi kom en tur hjem nå i slutten av april, tidsnok til å få ta avskjed med mor/svigermor som sovnet stille inn 9. mai. Planen er at vi blir hjemme til slutten av juni.

Takk for at dere står med oss, i bønn og med økonomi og gjør det mulig for oss å stå i dette. Gud vil lønne dere tilbake.

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald